

ŽENE IZ GRČKE:

LIZISTRATA

Žena s karizmom, vođa, živahna; između 16 – 40 godina; pjeva

Priprema: Lizistratin govor u nastavku, a može i Aristofanov na hrvatskom
Sitting on the dock of the bay – Ottis Redding

LIZISTRATA: Mir. Draga, idi do Spartanaca, ali ne budi nepristojna ili drska, kao što već od nas očekuju, nego s onim nježnim dodirrom koji odlikuje nas Atenjanke.

SPARTANAC II – Jaooo! Koja bol!

LIZISTRATA: I do Atenjana. No budu li hiroviti, ti ih, bez daljnjeg razmišljanja, ulovi za palice. Dođite bliže, s jedne i s druge strane, i počujte. Pred sobom vidite samo jednu ženu, ali ne zaboravite da imam razum i savjest. Moji su me naučili mudrosti, no nju imam po svojoj volji i želji i, za razliku od vas mnogih, nisam neznalica, već dobro obrazovana. Kad smo danas svi ovdje, imala bih zadovoljstvo reći vam prekrasne stvari, no prinuđena sam samo da vas korim, pred cijelim okupljenim narodom.

Možete li zanijekati da smo jedna sama obitelj? Kao kad istom vodom pročišćavamo oltare Olimpije, Termopila i Pila? No usprkos tomu, dok nadolaze barbarske vojske, mi uništavamo svoje gradove i svoje narode. Kako se ne sramimo sve ove gadosti?

ATENJANIN I: Stvarno umirem... od želje.

LIZISTRATA: A sad, Spartanci, pričajmo o vama. Nitko vam još nije ispričao da je jednoga dana Spartanac Periklo došao u Atenu i, preklinjući, tražio od nas vojsku da vas obrani od Mesenjaca, i veliku pomoć zbog potresa? I mi vam poslamo Kimona, naoružanog s četiri tisuće pješaka, za jesti i za piti, s dekama i šatorima. I Sparta se spasi. I nakon svega ovoga zašto uništavate našu zemlju: zemlju vaših spasioca? Pričajte; recite kako se još možete nazivati ljudima?

ATENJANI II: Jasno je, da su potpuno u krivu.

KLEONIKA

Žena malo zapuštena, mora pričati jedan sirov dijalekt, između 30 – 55 godina, pjeva

Priprema: Kleonikin govor u nastavku, može i Aristofanov na hrvatskom

It's all about the base – Meghan Trainor

LISISTRATA: Kad bi ovdje bio i najbezvezniji sajam, ili da su pozvane na ples vatrom pred Bakhovim licem, sada bi već bili zgnječeni mnoštvom i zaglušeni vikom. Ali kao što možete vidjeti, ovdje nema nijedne žene. Ni jedne žene. Nikoga...

Nikoga...Ah, ne, vidi dolazi ova moja... moja (zviždeći ulazi Kleonika) napola uništena starošću i hranom. Kleonika, drago mi je što vidim.

KLEONIKA: Hči moja, vero je moj pjacer. (publici) Cito vi, ki san puštila pleh pečenih fig ki mi je svaka delala komocjon kad san je ugrizla. Koko su bele dobre! Da san jih mogla finit, za suze bi bela pušušila cilu bačvu, ali kakovu drugu malo već boju ud srca. Ma to, oramaj, ča je krivo, nečemo moč već znat. Hej, pupa, ma sad zjutra te vidin jenu malo zgubjenu u glovi. I ke škura u ubrazu. Si ča puštila na puo anka ti?

LISISTRATA: Da barem! U grudima mi vatra oduzima dah, kad pomislim na nas žene, i izjedam se, jer muškarci misle da smo... prevrtuše...

KLEONIKA: I, pu bogu, ča smo? Češ nas sve tote zbrati?

LISISTRATA: Kako bi odredile u vezi jednog velikog posla, ali... one spavaju.

KLEONIKA: Ne!! Jo san šigurna da ni istina. Još malo i sve će naše kumpanje bet tu.

LISISTRATA: Kad se radi o jednom stvarno ozbiljnom činu, važnom, o životu ili smrti, mi nesretnice, spavamo...

KLEONIKA: Ti znoš da je nami teško jet van iz hiže. Su muži, su šervi. Muroš pensat na dicu, delat za jest, jih uprat, ubuč. (Za enu ženu jet van je afar šerio. Ena ima muža ki je pritišče ud zgora, una druga zbuja šerva, ena druga stovja dite spat, ta ga pere, una doji...)

LISISTRATA: Ali ima i puno konkretnijih stvari.

KLEONIKA: Kuje velikosti?

LISISTRATA: dugih stvari...

KLEONIKA: I debelih?

LISISTRATA: I debelih, svakako.

KLEONIKA: I alora kako to da nismo sve tu? Ma forši nisu kapile dobro ta afar?

LISISTRATA: Ali to nije što ti misliš! Onda da, bile bismo u dvostrukom redu! To je stvar koju sam svojom glavom promišljala i dumala, razmišljala i kontala tolike noći otvorenih očiju.

Slušaj: kad bi se sve mi „ženske“ dogovorile, one iz Beotije i one s Peloponeza i cijele Grčke, ali stvarno dogovorile, mogle bismo spasiti domovinu.

KLEONIKA: Ha...!? Ma ti vero sanjaš! Kad su ča ženske naredile za šalvat domovinu? Mene me par, da smo mi dobre samo za sidet pred kokin lipin špigjon ure i ure, za se delat lipe, ku kutera more. I pensat na pustole, na veštite, na kotule toko uske, toko uske, da se dobro vidi ča je spoda.

MIRINA

Mlada žena, seksi, senzualna, živčana, između 20 – 35 godina; pjeva

LAMPITA, ŽENA 1, ŽENA 2, BEOĆANKA

Sve četiri: žene, između 20 i 40 godina, pričaju različite dijalekte

ZBOR STARACA:

DRAKO

Glumac i pjevač, najznačajniji muški lik

Priprema: jedan govor u nastavku, može i Aristofanov iz hrvatskog prijevoda

It's a men's man's world – James Brown

DRAKO: Smo ruvinani! Smo ruvinani! Ma ku je u teh kraji još kok čuvik, rečen, en pravi čuvik kad bi se stavija naprid; mi se pridružija... za tu borbu političnu.

Ma zašto se ne more popensati da nan te ženske gredu pravit o ratu, o škudih, o lančah, hej! nismo miga šenpjasti? i iz škužon da nas učiju, rivaju, rivaju, da, purivaju proti miru iz Spartanci, ud katerih, budimo atenti, ni za se fidat.

Je logično, dragi sugrađani, da je sve to samo igra za tiraniju; za deštružit našu civilizaciju. Ma naj vas ne bude strah: ja vam garantiran da nas neće nijen fregat. Vas šiguran da tan de san ja, neće nijen neč fregat. Ne ustane neč za fregat. Hočen reć, da ću dobro čuvat stražu.

Ću imat oči doprte, smih na ustih, ma špadu pod mantelinon; i ću pazit posebno na žene, na ženske i na ženske žene. I škužajte ku je malo.

STRIMODOR; AHELOJ; 3 STARCA

Muškarci bilo koje starosti, komičarski i ritmički talent

ZBOR STARICA:

Žene bilo koje dobi, komičarski i ritmički talent

STRATILIDA; RODIPA; NIKODIKA; MISULFATA; MNEMOSINA

Priprema: jedan razgovor shodno prijevodu

KLEONIKA: Hoćeš li malu pomoć?

VIJEĆNIK: Starice, prošlo me. Dakle?

LIZISTRATA: Rodipa, govori u ime svih.

RODIPA: Odmah (pročisti si glas!)

DRAKO: Ma što mora učiniti? Sastanak?

RODIPA: Od kad je početka svijeta, mi smo žene uvijek podnosile...

DRAKO: Ča su već onda bile?! Ti vranića...

LIZISTRATA: Šuti, starče!

RODIPA: I samo zahvaljujući našoj dobroj savjesti, sve ono što ste vi, necivilizirani i nesavjesni muškarci bezobzirno uništavali, mi smo obnavljale požrtvovno s ljubavlju.

LIZISTRATA: Dok vi niste nikad imali tolerancije, ni do najmanjih stvari, mi smo vas podnosile.

VIJEĆNIK: Toliko ste sposobne? Ova je pretjerana, ne mogu je progutati.

RODIPA. Nismo smjele pisnuti, i čak štoviše, vaše je ponašanje bilo odvratno. Iako dobro zatvorene u kućama, slušale smo ne čuvši, gledale smo ne vidjevši, razumjele smo... razumjele smo da ste uradili još neko veće zlo, čak i gore od prethodnog i, s osmijehom, zapitale bismo vas:

STRATIL: „Kakva je bila vaša odluka?“

RODIPA: (drugarici s prijekorom u glasu) Uvijek s osmijehom

STRATIL: Da! „Što ste danas dobroga odlučili, između rata i mira?“

VIJEĆNIK: I što bi trebalo razmišljati?...

RODIPA: I muškarac bi odgovorio:

STRATIL: (i dalje se smješkajući se) Što te briga?...

RODIPA: Ne! Ne tako!

STRATIL: Ah, da! Oprostite. (tvrdim i arogantnim glasom) „Što te briga? Zatvori taj pačji kljun.“ Je li sad u redu?

VIJEĆNIK

Stariji muškarac, od 40 do 70 godina, veliko komičarsko umijeće

Priprema: govor vijećnika, može i Aristofanov na hrvatskom

VIJEĆNIK: I na kraju je jasno da se sve dogodilo što se dogodilo i da imamo u lice zatvorena vrata, od koga? Od ženska. I kome? Kome u lice, dame i gospodo? Čak i meni?! Jednom vijećniku ovakovog formata i ovakovog značaja, kojeg su država i narod zadužili da podigne javni novac za naoružanje jedne flote radi spasa domovine?! Pa trgnimo se, pobogu! Prihvatimo se rješenja ovog slučaja. Tko drži kod vas kolac? Neka ga uzme i donese odmah ovamo. Dakle, nitko nema čak ni jedan kolac? Nemate ga? Nevjerojatno. Hoću reći: dođete u kazalište gledati Lizistratu, znate točno o čemu je riječ, i ne ponesete niti jedan kolac, jedan katapult, imate barem jednog udarnog ovna? Ako nemate ničeg, pronađite što možete, pitajte uokolo.

(Draku):Hej! Hej ti: hoćeš li nositi koju napravu i pomoći nam da izbijemo vrata iz šarki i napokon završimo ovu priču? Donesite velike i male kolce: lagane i teške, tvrde i mekane. Moramo oboriti vrata, prokletstvo. Hajde, jer ja dolazim.

STRIJELAC

Mladi muškarac, lijepo razvijen

KINEZIJA

Mladi muškarac, fizički razvijen, ratnik, lijepog izgleda; Mirin muž; pjeva

Priprema: Kinezijin govor, može i Aristofanov na hrvatskom

Senza una donna - Zuccherò

MIRINA: Pusti mene.

(Ostale žene izlaze. Mirina se sakrije. Dolazi Kinezija)

LIZISTRATA: Tko to ide prema straži?

KINEZIJA: Ja!

LIZISTRATA: Jedan muškarac?

KINEZIJKA: Cijel cjelcat.

LIZISTRATA: I nećeš dati petama vjetra?

KINEZIJA: A tko si ti, zašto me želiš otjerati?

LIZISTRATA: Ja sam straža.

KINEZIJA: U ime bogova, idi, pozovi mi Mirinu.

LIZISTRATA: Moš mislit! A tko si ti?

KINEZIJA: Njen muž, Kinezija.

LIZISTRATA: Oh, dragi dragi! Dobrodošao! Među nama ženama, tvoje ime nije niti nepoznato, ni zamagljeno. Tvoja žena ima uvijek u ustima baš tebe! Kad uzme neko jaje ili jabuku, kaže: „U zdravlje mog Kinezije“. A ako se govor povede oko muževa, evo tvoje žene koja kaže da su sve koještarije u usporedbi s tobom.

KINEZIJA: Pozovi je, idi!

LIZISTRATA: Hoćeš li mi kasnije nešto dati?

KINEZIJA; Pobogu, ako baš hoćeš!

LIZISTRATA: Onda ću sići i pozvati je.

Senza una donna - Zuccherò

KINEZIJA: Požuri! (*Lizistrata izlazi, Kinezija patetično priča sa sobom*)

Život više nema zadovoljstva,
od dana kada me ostavila,
Kako uđem u kuću, stisne mi se srce,
svugdje vidim prazninu, a hrana mi
ne ide dole, jer steže me kita!

SPARTANSKI AMBASADOR

GLASNIK

Priprema: govor, može i Aristofanov na hrvatskom

SPARTANSKI AMBASADOR: S kime možemo pregovarati? Moram razgovarati s nekim. Dajte mi da popričam s nekim uvažanim, jednim senatorom, zastupnikom, vratarom. Ima li koji gradski redar? Ili načelnik viših sudova?

DRAKO: Sudova sa s ili bez?

GLASNIK: S čim god! Imam hitnu poruku. Došao sam, u ime Boga, iz Sparte, radi ovog mira!

VIJEĆNIK: Oh, a zašto onda dolaziš s onom motkom ispod skuta?

4 SPARTANACA, 4 ATENJANA

POMIRENJE (jedna od mladih žena)